

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

lib. 2. ep. 3.

in Assump.
serm. 4.

item ea quâ ab alijs DEO & DEI Matri commendarî petimus modestia pretiosa sit in conspectu DEI; nec hic Deiparæ colendæ modus est omittendus. Tametsi verò sit quotidianus, pretium tamen accipit maius ab exemplo in hæc verba Societati Romam scribentis Xaverij: Vos ego, Patres, Fratresque charissimi, per CHRISTVM IESVM rerum omnium Dominum, per Sanctissimam eius parentem, per cælestes ciues, qui æternâ gloriâ fruuntur, oro, quæsoque; vt mei memores assidue, pro me summo studio deprecemini DEVM. videtis enim profectò quanto mihi præsidio opus sit. Et lib. 3. epist. 5. hoc anno scriptâ: Deprecatoribus vtendum est omnibus Societatis nostræ hominibus, ac studiosis, vt per eos vniuersæ CHRISTI Domini nostri sponsæ sistamur, quam sua nobiscum merita innumerabilia communicaturam confidimus, nosque sponso suo, eidemque Patri nostro IESV CHRISTO, eiusque sanctissimæ Parenti commendaturam. *Sileat* (verba sunt Bernardi) *sileat misericordiam tuam, Virgo beata, si quis est qui inuocatam te in necessitatibus suis sibi meminere defuisse.* Si tanta est Bernardi de B. Virginis misericordia, opinio vt hæc dicere audeat, quidnam spei nobis debet accrescere, si non ipsi solùm orauerimus, verùm & alios ad petendum habuerimus idoneos adiutores?

ANNO MDL.

83 Cælestes illæ ephemerides Ignatij manu, Hispano sermone conscriptæ, ab Ignatio cultum Deiparæ omnem relatum ad cultum DEI sensu magno, & fructu luculento abundè testantur; idque ferè in hæc verba, vt ex Hispanico ipsius Sancti Patris primo chirographo licuit interpretari: Primo die (qui erat feria 3.) ante sacrificium, &

in

in ipso, & post, dieque toto plenus lachrymarum, vidit Filium, & Matrem propitios ad interpellandum apud Patrem. Vesperi sensit, seu vidit, Dominam nostram propitiam ad interpellandum. Adeo verò videbat & CHRISTVM, & CHRISTI Matrem; adeoque candidè, & explorata omnia adnotabat Ignatius (vt id obiter hîc aduertam) vt si quando non satis clarè illos videret, id ipsum explicaret: v. g. feriâ quadâ quintâ de duobus mediatoribus (ita enim vocat CHRISTVM, & Matrem eius) loquens dixit; se aliquod signum quasi eos videret habuisse.

Fiduciam erga B. I. concipere.

84. In eodem suo chirographo feriâ 6. post lachrymas in sacro, & postea vbertim fusas, sesqui alterius horæ spatium posuit in electione seu deliberatione de Paupertate sine vllis redivis integrè stabilienda. Atque hanc ipsam deliberationem dum per preces Matris, & per Filium Patri offerre pararet, illamque impensè oraret supplex vt apud Filium ab illa, & apud Patrem iuuaretur; sensit se velut progredi & portari, sistique coram Patre: quo tempore ait sibi capillos etiam sacro horrore surrectos, totumque corpus ardore insigni incaluisse; secutis hæc lachrymis, & vt ipse loquitur, deuotione intensissimâ. Tum verò se legisse; ac benè scripta iudicasse quæ scripserat. Præclarum enim verò spectaculum, & in spectaculo ars deliberandi & colendi in MARIA ac per MARIAM DEI, videre Ignatium impensè satagentem apud cælestem consultricem; & opem ab illa petentem, vt simul illa sermone suo supplici ad Filium, & per hunc ad Patrem aditum aperiret: Tum Filium inuitare, vt ab illo, & à Matre ad Patrem duceretur: atque his Filij ac Matris præsidij ad Patrem æternum eleuari sublimem, non sinè condimento pulcherrimæ suauitatis.

Omne deliberatione Deo per B. V. offerre.

Paupertate illa colere.

An

Ser 3. qui
est de laud.
B. V.

An non tibi videtur Ignatius ad SSS. TRINITATEM, per MARIAM, velut per scalam, ascendisse, iuxta illud S. Fulgentij: *Facta est MARIA scala celestis: quia per ipsam DEVS descendit ad terras; ut per ipsam homines ascendere mereantur ad celos.*

Per B. V.
paupertatem
Deo
offerre.

Vita S. Frä-
ciscei c. 7.

85 Omittam, ut hactenus, ita etiam deinceps ex illo Ignatij diario dies plures, excerptis paucis magis illustribus ad re nostram. Feriâ quadâ secundâ, licet Spiritum Sanctum in flâmę colore igneo sibi videre videretur totus miro sensu delibutus Ignatius, tamen animum adiecit ad expendenda meditandę momenta rationum quas adnotarat. Tum Deiparam Virginem, ac per hanc IESUM, & Patrem æternum adiit, petijtque Spiritum DEI ad discurrendum & discernendum: tum sibi scribit occurrisse quomodo CHRISTVS Apostolos in Paupertate misisset, eisdemque S. Spiritus (se illis, linguasque igneas infundens) confirmasset, adeoque Pater, & Filius, & Spiritus S. id approbasset. Tum verò inter prolixos singultus, & lachrymas per vultum largè exundantes proiectus in genua, obtulit nihil æternò Patri; seu, ut ille loquitur, fecit *oblationem de nihilo*, & munus DEO charę Paupertatis, quę redituũ nihil, etiam pro templis Professorũ, admitteret. Nempe Virgo prudentissima, quę tam enixè ab illo implorabatur, tam impensè illum per veras prudentiæ vias duxit ad Patrem, ad Filium, ad Spiritum Sanctum, ad germanam veri perspicientiam. S. Bonaventura de S. Francisco, CHRISTI IESVS, inquit, *Paupertatem, & Matris, frequenter cum lachrymis reuocabat in mentem: inde hanc virtutum asserens esse Reginam, quia in Rege Regum, & in Regina Matre ipsius tam prestanter effulsit.* Hoc egit & Ignatius CHRISTI ac Matris magisterijs nostram Paupertatem fundans in *nihilo*.

Fe-

86 Feriâ iv Omisisse se die præterito aliquid gratiarum quas debebat singulis diuinis personis, non sine conscientiæ morfu, memor Ignatius, ait rogatam à se Dei Matrem, & Filium pro venia impetranda, seque totâ hebdomadâ pœnitentiam egisse; neque immediatè ad ipsas Diuinas personas auium accedere, sed per Matrem, & per hanc ad Filium; sensisse verò se cum magno singultu benè à Matre ac Filio rem suam agi apud Patrem; tumque sibi visos mediatores cum secura quadam tranquillitate mentis hæctenus sollicitæ. Aptè illâ vsus est ad veniam postulandam apud SSS. TRINITATEM; quippe, quæ, S. Epiphanius reſte, est celi & terra inhabitatæ mysterium, admirandumque propitiatorium, & sponsa TRINITATIS, thesaurus desponsationis planè arcanus. Et addit S. Ephiph. Per te homines fiduciam habent in celo erga altissimum.

Veniam pro erra- to quouis à Deo peccare.

est celi & terra inhabitatæ mysterium, admirandumque propitiatorium, & sponsa TRINITATIS, thesaurus desponsationis planè arcanus.

87 Feriâ vi inter sacrum quod tunc de Beata Virgine erat, & de Simeone in templo, coram Beatissima Virgine expendebat quantum elapsis diebus defecisset; quo tempore ait se lachrymis & pudore fassusum: quasi Deiparæ iniuriam intulisset; utpote parum commeritum, seu indignum pro quo toties orasset Virgo Mater. Et tum sibi vitam quasi absconditam, nec facilem reperiri Deiparam, adeò se tunc fuisse sine sensu teneræ pietatis. Dum tamen in illa velut quærenda persisteret, lachrymas non sine singulibus rediisse; visumque sibi Patrem cælestem, qui se propitium dulcemque monstrans, ostenderet pergratum sibi esse rogari à Virgine Matre. Tum demum tantum sibi lachrymarum erupisse, ut vocem etiã nonnunquam intercluderent: visam denique sibi Deiparam valdè propitiam coram Patre. Illam nempe de qua ibid. S. Epiphanius ita

illam etiã cum coram est aridè venerari.

scribit: Pater misit archæonem de celo Spiritum Sanctum, preparavit Virginem unigenito Filio, celestissimæ sponse quam Pater dilexit, Filius inhabitavit, Spiritus Sanctus percipuit, quæ donorum antenuptialium nomine Spiritum Sanctum accepit: dotis verò gratia, celum unà cum Paradiso.

188 Idem Filius DEI qui nos trahit ad Patrem est Filius hominis, id est, *MARIÆ*, qui nos trahit ad Matrem. Est apud P. Ferd. Quirinum de Salazar in caput 9. Prouerb. à numero 144. *Sanctissimi* (verba illius recito) *Ignatij Patris nostri pia, & in MARIAM religiosa meditatio*, è qua ille incredibilem voluptatem hauriebat. Explicat ibi enucleatè illud Aristotelis: est filius pars ipsius Patris, vel Matris; & carni CHRISTI ac Eucharistiæ accomodat. Vide ibi. Certè inter illas quas proximè retuli cæli delicias ait Ignatius (de quo videri potest etiam Marraccius in Fundatoribus MARIANIS pag. 296.) inter sacrificandum se à Deipara magno cum sensu intimæ pietatis, & intelligentiæ luce percepisse, id, quod verbis Augustini potest appositè explicari, sic dicitis: *De carne MARIÆ carnem accepit: & in ipsa carne hæc ambulavit: & ipsam carnem nobis manducandam dedit.* Et verbis S. Ambrosij, cuius oratio ante factum ad calcem Diurni fer. VI. *De tua, inquit, carne sancta quæ de sancto, & glorioso B. V. MARIÆ utero est assumpta.* Quo de argumento dedi olim plura in Anno meo MARIANO, Sabb. 15. pag. 73. Illustre ad mentem S. Ignatij est illud quoque B. Petri Damiani serm. 2. in Natiuit. B. V. mihi pag. 124. in editione Romanâ: *Hic, dilectissimi fratres mei, hic rogo perpendite, quàm debitores sumus huic Beatissimæ DEI Genitrici, quantasque illi post DEVM de nostra redemptione gratias agere debeamus: illud siquidem*

*Amorem
erga illā
à Christo
in Euch.
petere.*

10mo 8. in
psalm. 98.
p. 452.

corpus CHRISTI quod Beatiss. Virgo genuit, quod in gremio fouit, quod fascijs cinxit, quod maternâ curâ nutriuit, illud inquam absque vllâ dubietate, non aliud, nunc de sacro altari percipimus, & eius sanguinem in Sacramentum nostræ redemptionis haurimus. Hoc Catholica fides habet, hoc sancta Ecclesia fideliter docet. Ita B. Cardinalis Damianus. Sætiâ Hieronymus serm. 2. de assumptione, Matrem IESV alloquens, illam *nutricem celestis panis* appellat; & addit: *Lacta ergo Mater cibum nostrum; lacta cibum Angelorum.*

Citat in hanc rem Suarez Petrum Damianum dicentem; DEVM in Virgine fuisse per identitatem. Clarius Augustinus, serm. de Assumpt. B.V. cap 5. ab eodem laudatus, & dicens: Caro CHRISTI caro est MARIÆ. & infra: Caro CHRISTI quamvis gloriâ resurrectionis fuerit magnificata, eadem tamen mansit quæ suscepta est de MARIA. Ex quo facile credi posse ait Suarez, illam substantiam carnis, quam CHRISTVS assumpsit ex Virgine, nunquam fuisse omninò dimissam, aut continuâ caloribus naturalis actione resolutam; sed eandem omninò fuisse semper conseruatam Verbo DEI unitam. Apud Costerum Controuersiarum cap. 8. pag. 211. reprehendit Bertramus quidam obscurus homo circa annum Domini 830. qui aduersus Paschasium Radbertum scribere est ausus, quod CHRISTI carnem in Eucharistia eandem esse dixisset quæ nata esset ex Virgine MARIA. Lucæ 1. *benedictus fructus ventris tui: corpus scilicet CHRISTI;* ait S. Thomas de Sacramento altaris loquens. In Diario Franc. Marchesij Romæ nuper impresso, S. Cath. Suecica ante S. Synaxim sic orat: *Redemptor piissime, qui hoc corpus de Virgine intemerata accepisti, &c.* Ethiopica S. Iacobi, seu S. Marci, Li-

c. 2. in 3. p.
q. 27. dp. 11.
62.

opusc. 58.
c. 1. in fine.

20 Jan.
Pag. 107.

222.312.

turgia apud Velasqu. de conceptione dum CHRISTI corpus in sacro eleuatur, ita dici iubet: *Hoc est corpus, & hic est sanguis Domini & seruatoris nostri IESV CHRISTI, quod, & quem assumpsit ex Domina nostra sancta & immaculata Virgine MARIA.* Richardus demum à S. Laurentio (qui vixit circa annum 1230.) lib. 2. de laudibus B. M. Caro, inquit, *virginalis quam sumimus in Sacramento Filij. Quia caro CHRISTI, & caro MARIAE, vna caro.* Ita ille. Citatur idem ibid. lib. 1. c. 2. dicens de B. V. *Beatificanda nobis est, qui de eius carne, & sanguine reficimur in altari.* Apud Cæsarium lib. 9. c. 3. *Adolphus Sacerdos in ipsa hostia Virginem in sede residere, infantemque in sinu seruare contemplatus est.* Denique tota S. P. Ignatij meditatio à me aliàs relata anno 1643. in IESV & MARIAE cliente, ac suorum clientum Patrono S. Ignatio c. 2. n. 13. consentanea est ijs quæ in Anno Mariano scripti anno 1648. & ijs quæ ex arcano Ignatij commentario deprompta retulit Salazar loco laudato: ijs denique quæ Sancti Patres à me ibi, & hinc adducti affirmant; quodque breui compendio complectitur, ea quæ in officio B. V. ante communionem ponitur S. Thomæ oratio; vbi, *O mitissime DEVS, inquit Sanctus Doctor, da mihi corpus vnigeniti Filij tui D. N. IESV CHRISTI, quod traxit de Virgine MARIA.* Nec aliter philosophari lubet quàm quemadmodum philosophati sunt Sanctus P. Ignatius, & alij Sancti.

ANNO MDLI.

Turf. 1.40
4.10.

89 S. Xauerius in Iaponia ad Regem Bungi adiuuit, triginta Lusitanis, veste atque torque aureo splendidis comitatus, & ipse carbasinâ veste, stolaque sacerdotali augustior; quinque lectissimis de iuuentute, alio breuiarium, alio alia insignia gestantibus. Quæ inter Xauerij dignitatis decora, præferbat